

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krone, za pol in četrt leta razmeroma; za Ogrsko 4 K 50 vin, za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 3 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo imenstvo se računajo naročnina z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 v.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptuju, gledališko poslopje števil. 3.

Stajerc

Slava Tobi, ki si nas kmete ljubi!

Kmečki stan, srečen stan!

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali tokopise se ne vrača. Uredniški zadatek je vsak tork zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil: običajno je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 46.

V Ptuju v nedeljo dne 14. novembra 1909.

X. letnik.

Pribijemo ! . . .

Zamanj bi iskali po širnem svetu tako žalostnih razmer, kakor jih imamo pri nas v slovenskih pokrajinah. Nikjer, prav nikjer nista padli politika in žurnalistika na tako nizko stopinjo kakor tukaj. Časopisi imajo v drugih krajih namen, vzgojevati, izobraževati ljudstvo. — pri nas pa se ziblje prvaško časopisje edino po eni klavni melodiji: lagati, obrekovati, osebno čast krasti, vsako resnico čitatelju zatajiti. Gotovo, tudi mi pri „Stajercu“ nismo navajeni, da bi govorili nežno kakor frajlice in sramežljivo kakor novo pečeni črnobolci. Ljudnosti in prijaznosti se tudi v borbi za ljudski blagor ne potrebuje. Ali pri vsej svoji robatosti in brezobzirnosti smo mi naprednjaki ostali — resnični. In zato smo vedno odgovorni za vsako črko, ki stoji v našem listu, zato se nikdar ne skrijemo, nikdar ne zbežimo, vedno pa stopamo tudi odločno pred sodnijo, ako je treba svoje trditve dokazati. Prvaški listi te žurnalistične poštenosti ne poznajo. Njih uredniki se skrivajo, zbežijo v kloštre, prosjajo za odpusčenje, octavljajo liste, plačujejo kazen, — a pečat laži in obrekovanja jim ostane zato tudi na čelu!

Pribijemo, da se prvaki nikdar ne upajo pred publicano sodnijo svojih lažnivih trditve dokazati, pribijemo pa tudi, da svojih grehov nikdar ne priznajo, da nimajo nobene doslednosti, da svoje čitatelje naravnost farbojo in sleparijo. V takih razmerah pač nimamo druge poti, nego da svoje resne obtožbe vedno ponavljamo in zopet ponavljamo.

Pribijemo na steno, da so prvaki molčali ali ednostavno zanikali ali zavijali, ko smo njih voditeljem najhujša očitavanja v obraz vrhli. Le par slučajev naj danes zopet enkrat zberemo in ponavljamo: morda se nam enkrat poljubi, da izdamo celo knjižico o teh stvarih.

Pribili smo, da o Ciril-Methodova družba ni niti vinarja za po toči oškodovane slovenske kmete darovala, čeprav ima mnogo dohodkov od teh kmetov.

Pribili smo, da je med prvaki voditelji mnogo takih, ki so se v mladosti za „Nemce“ delali, ki so kot „nemški“ študenti nemške podpore dobivali (Ploji), ki so še danes kot „nemški turnerji“ z nemškim trakom fotografirani (Senčar) itd. itd.

Pribili smo, da so slovenski trgovci svoje blago slovenskim kupcem dražje prodajali, nego nemškim (Majdič), — da so slovenski advokati slovenskim kmetom veliko več računali, nego je to predpisano (dr. Brejc, dr. Brumen, dr. Benkovič), — da so blagajniki slovenskih posojilnic brez odobora za se iz blagajen denar jemali in to do 100 tisoč kron (Vošnjak), — itd. itd.

Pribili smo, da se nahajajo med slovenskimi poslanci možje, ki so svojo gospodinjo ustrelili (Roškari), ki so se umazali z žlindro (dr. Susteršič), ki so grešili v brinjevem grmovju (Ploji) itd. itd.

Pribili smo, da se nahajajo med slovenskimi prvaki možje, katerim smo očitali, da so na nepošteni način ravnali pri finančni in železnični (Roš), nadalje ki so kot duhovniki najslabši iz-

gled dajali (Svaton, Serajnik na Koroškem, Ogrizek, Vogrin, Rabuza, Sušnik, Vurkele na Stajerskem) ja ki so deloma celo streljali, se s fanti pretepavali, kmeto klofotali, čez poteke za dekletami skakali, 25 steklenic pive na enem sedežu spili, kmetom s poljanjem grozili, križe iz groba trgali, raz priznane lagali in cesarja žalili.

— Pribili smo vse to in sto drugih slučajev. Ali dobili nismo nobenega odgovora? Pribili smo, da pošiljajo največji hujskači proti nemški šoli svojo deco ravno v nemško šolo! A odgovora nismo dobili.

Pribijemo vse to še enkrat! In sramota, večna sramota čez tiste, ki si ne upajo svojo čast oprati, ki vtaknejo ta očitavanja v žep, ki s tem priznajo, da je vse res, kar pišemo.

Politični pregled.

Politični položaj je še vedno enako nejasen. Vlada poskuša na podlagi posvetovanj ozogotiti delavnost državne zbornice. Ali doslej se ji to ni posrečilo. Nasprotno, Cehi so še vedno na stalnišču, da nočejo delati. Vred tega se še prav resno s tem računa, da bode vlada nekaj časa s § 14, to je brez državnega zbora, vladala. Tako se igra na Avstrijskem vsled češke gonje z državljanstvi pravici, ki so jih naši očetje s svojo krvjo ljudstvu pridobili.

Deželnozborna volitev. 10. t. m. vršila se je za volilni ckray mest in trgov Celje volitev. Na mestu odstopivšega g. Hansa Woschnagga so kandidirali naprednjaki zdravnika g. dr. Negri. Ta je bil tudi ednoglasno izvoljen in sicer s 497 glasovi. Dobil je: v Celju 388, v Laškem trgu 33, v Sevnici 13, v Brežicah 63, v Vojniku 27, v Vitanju 13 glasov. Čestitamo volilem za tega poslanca!

Srečna Avstrija! V Avstriji imamo zdaj 30 ministrov v penziji. Ti možakarji, od katerih so služili nekateri le par tednov ali mesecev, dobili so od leta 1892 penzije za skupno 1 milijon in 200 tisoč kron. Poleg tega so pa nekateri ministri še posebne „milostne“ penzije dobivali. Pri takemu gospodarenju pač ni čudno, da imamo pri nas čez 42 milijonev kron primanjklaja!

Velikanska tatvina v Trientu, katero so povzročili iredentovski zločinci v politične namene, še vedno ni pojasnena. Italijanski duhovniki so zdaj večji del ukradene svote oblasti poslali, češ da se jim je izročila pri spovedi. Vendar pa manjka še vedno kakšnih 15.000 K. Dokazano je, da se je tatvina iz političnih vzrokov izvršila. Z ukradenim denarjem so namreč tatovi protiaustrijsko politiko razširjevali.

Cesar rekel je ob slovesu od odstopivših čeških ministrov dr. Brafu in dr. Zazeka, da se mu ta odstop na noben način ne dopade. Ministra naj bi bila raje v vladi ostala. Cesar je dejal, da ne prizna potrebe tega odstopa. Mišimo, da češki ministri vedno zagriženi Cehi ostajajo. In zato jim ni nikdar za skupne interese države, marveč vedno le za dobičke svojih lastnih strank. Taki so bili češki ministri in taki bodo tudi v bodoče ostali.

Ruski vohuni. Policija v Krakovi je zaptla nekega inženerja, nadalje nekega časnikarja in tega ljubico. Zaprite osebe so na sumu, da so v prid Rusiji šponirale.

Kmeti nemiri. Na posestvih grofa Ledovskega v Galiciji so se pojavili upori in nemiri izkoriščanih kmetov. Obupani kmetje so napadli graščino in ubili nekega uradnika. Prišli so orožniki in ustrelili v boju 9 kmetov. Ali potem so kmetje orožnike v beg spravili.

Cestni boji so se izvršili zopet enkrat v Kalabriji (Italijansko) in sicer v občini Plataci. Zaradi političnih vprašanj prišlo je do nemirov, pri katerih so vojaki streljali. Troje žensk (1) je bilo ubitih in več oseb ter vojakov ranjenih.

Velikanski štrajk izvajajo delavci v Avstraliji. Najprej so stopili rudarji sedmih rudnikov v stavko. Vred tega pa morajo tudi tisočeri delavci drugih fabrik praznovati. Red in mir se doslej ni kalil.

Dopisi.

Razvanje. Nasilstvo g. kaplana Krajnc iz Hoč je nam in vsem drugim fararom naravnost že zoperno do — no, do —. Pred par mesecih šele je privdral, pa razprtij je toliko že učinil, da to vidi slehern človek, in to tudi mora. Nekekrat smo ga že obrili, pa gospodek se za kaj takega malo zmeni, ima debele kožo in čvrste kosti in lej ga, on nasiljuje naprej. Pa gospodek ni tako napačen v svojem prsujojenju. To je kmalo iztuhlat, da so Razvančani malo prešar in šneidig, zaradi tega si je izmislil novo metodo nekeke reformacije. Aha, če jih sam Hencelj ne premore, „Slovenski gospodar“ pa jih bo, čisto gotovo da jih bo. To si je gospodek mislil in je šel v Maribor in naročil za Razvančane par sto komadov presvetlega „Slov. gosp.“ Pismonoša kar vzdihuje pod tem težkim. Jnim bremeom. Ljudje Razvanški so od začetka „Gospodarjeve“ liste prav dobro in pravilno porabljali, pa njegova svetost jih drugače vendar ni zamogla prepričati in presvetiti in ker imajo do svojega starega pismonoša več naklonjenosti, kakor do kaplana ali „Slov. Gosp.“ so zadnega odpovedali. Pa „Gospodar“ je itak tak debelookožec, kakor njegov stricnik Krajnc, on se je prehudo navadil pota v Razvanje ter še dandanes potuje po Razvanški občini v velikih množicah. Ostudno nasilstvo. Pa neki praktikus je pogruntal, da naj prihaja, plačan je od g. Krajnc bržčas in — na smetišči vendar nobenega cvelil in žolil ne bo. Torej s tem listekom bise bili do tega zgijhali. A Krajnc se valjuje še globokeje. Obče priljubljenega kateheta našega gospoda A. Leben-a je izbacnil iz naše šole, ter samega sebe kot Razvančakga kateheta instaliral. Najlepše, oho, najrše pri vsej tej komediji pa je to, da Krajnc v „Gospodarju“ laže, da je g. Leben iz lastnega nagiba zaradi „neznosnih šolskih razmer“ to katehezo odpahnil. Laž grda laž, le da bi svojega sokaplana očrnil, sebe pa pofarbal. Fej, taka politika! A g. kaplan Leben, o n je duhovnik, njega ljubimo in častimo vsi, čemu pa g. Krajnc nima niti enega človeka, ki bi ga vsaj nekaj spoštoval? Gospod kaplan Krajnc, pa dolgo se ne bomo objemali, boma

Naš koledar je izšel! Košta s pošto 70 vin. Kupujte ga!

šla veliko, veliko prej, kakor kukavca prvič za-
kuka. Adijo, dragi mjo!

Zgornja Hoča. Gosp. Filip Kisovar, krojaški
mojster je prestopil k protestantski veri.
Uzrok temu je katoliški duhovnik kaplan Jože
Krajnc v Hočah, kateri je neznansko nekristjan-
sko ravnal z Kisovarjem. Krajnc sicer taji, ka-
kor povsod, a prvega protestanta je vendar le
naredilo njegovo vamljeno kristjansko srce. Za-
četek! Skofijstvo mariborsko mora imeti jako
dopadenja nad svojim apostoljem in reformator-
jem — kaplanom Jožef Krajncu!

Hoče. Kaplan Krajnc, pokrovitelj resnice.
Kaplan Krajnc se pere, preveč so ga neki po-
blatili. Pa nič ne pomaga, če še toliko po „Sl.
gosp.“ trdi da je čeden in nedolžen, ni ga de-
teta, ki bi njegovo lažljivo čenčarijo verjel,
najrnejši tovariši njegovi se mu sami v lice
smejo. Da, da Krajnc, tvoje laži v ovemu li-
stku ti popolnoma nič ne pomagajo. Ti ostaneš
kar si, dokler bo burila tvoja črna, izpridena
kri po tvojih žilicah, ostaneš ovi Krajnc, kot
kakšnega te pozna že vsak otrok. Brez zamere!
— Neki list Kranjčeve stranke ima kot geslo
na čelu besede: „Diligite veritatem, filium Dei“
— ljubite resnico, hčer božjo — pa bržčas le
za bralce nekristjanske, kajti Krajnc in njegova
stranka resnice ne poznajo ter se le z grdimi
lažmi povlajo po svojih črnih listih in časopisih.
Je že tako, Krajnc, tvoje laži bo moral tvoj
„Gospodarček“ preklicati, ej to bo kaj grenko
delo zanj. Čemu pa lažeš tako grdo, ti namestnik
božji, ti oznanjevalec resnice in kristjanske lu-
bezni? Taji, taji, ter trdi da je „Stajerc“ grdo
in nesramno lagati, da je on, Krajnc, nedolžni
golobček, a „Stajerc“ očitna zraga itd. G.
Krajnc ali veste kaj o porotni sodnji? Dajte
ga zakuhati, tega slobnega „Stajerca“ in potem
pa bode nedolžnost Vaša na — svetlem! Le
naprej, le naprej! Gospod Krajnc, nič ne po-
maga, če se zvijate kakor črviček na trnku, če
preklinjate dopisalce „Stajerca“. Vam nobeden
ne vrjame in vsakdo ve, da je vse to, kar je
„Stajerc“ pravil, gola in — žalostna resnica.
„Stajerc“ je prinašal resnice, čemu pa Vam
tega ne morete, čemu se z lažmi in obrekova-
njem pomagati? Da, da, resnica je včasih kaj
grenka! Ni je dušice več v celj fari, ki bi ne
dvomila nad Vašo resnicoljubnostjo, ni je, ni.
Diligite veritatem!

Bohova. Redko kedaj se Bohovčani pri tebi,
dragi „Stajerc“ oglašajo, čeprav so zvesti in ndani
tvoji prijatelji, pa danes naj bo — repa in ko-
renje je že pod streho. — Šmentek ti, ljubi
„Stajerc“, kako si pa ti zvohal, da imamo mi
tukaj v naši fari, v Hočah, luštnega kaplana
Krajnc? Fleten gospodek je zares, le malo
preveč siti smo ga že. No, nič ne deno, enkrat
ga bomo že prežvaknili, polagoma, ce je tudi
puhel in bodičast ob enem, pa ga vendar bomo.
Eden naših bohovskih velikanov se je zadnjič
grozil, da ga za popoldansko malico enkrat po-
zoblje. In tega se je Krajnc tako vstrašil, da
je sedaj v Razvanje in sicer na tukajšno ne m-
šk o šolo pobegnul. Mogoče, da ga kak Razvančan
pohrusta. Dober tek! Jutri naprej, zdaj je ravno-
kar sosedov Jožek pečenih kostanjev mi prinesel.
Tvoj Tonček.

Konjice. Dalje časa že psuje na tukajšni
nemški šoli katehet otroke na prav grdi način.
Doselej pa niso ne stariši ne šolsko vodstvo proti
temu nastopili. Ker je pa zdaj stvar le prehuda
postala, se je g. nadučitelj vendar pri župnij-
skemu uradu pritožil. Radovedni smo, ali se
bode počenjanju kaplanskega konec postavilo!
Opozarjamo gospoda župnika, da ima trg Konjice
še dovolj naprednih mož, ki si bodoje znali po-
magati, ako bi se omenjeno počenjanje kaplana
nadaljevalo. Svaka sila do vremena!

Iz Kapel pri Brežicah. Vsem prijateljem, to-
varišem, lovcom, sosedom in znancem ter vsem
drugim, kateri ste se udeležili pogreba našega
ljubega skrbnega očeta Jožeta Žmavc, posestnika
v Slogonskem št. 8, kateri je v 84. letni starosti
zapustil dolino solz due 1. novembra t. l. dne
3. nov. in katerih vas je bilo nad 1000 oseb na
Kapelskem pokopališču, — se mi ostali sinovi
srčno zahvaljujemo. Tudi bodi hvala Vam vsem
bližnjim, kateri ste spremljali našo ljubo dobro
mamico, katera je takoj po pogrebu svojega
moža našega očeta tretji dan nagle smrti iz
žalosti umrla. Želimo se truditi, doseči tudi mi

pri Vas, dragi prijatelji tako spoštljivo ljubezen,
kakor ste jo skazali Vi našemu nikoli pozablje-
nemu očetu in ljubi materi.

Stirje sinovi Jože, Ivan, Andrej in Miha.
Iz Ptuj. Pred nekaj časa poročalo se je o
največjem poslopju sveta, katero se je zgradilo
v Novem Yorku od Singer Co. akc. družbe za
šivalne stroje. Opozarjamo zdaj svoje cenjene čit-
atelje na sliko tega velikankega poslopja, ka-
tera je razstavljena v izložbi omenjene akcijske
družbe v Ptuj, Hauptplatz št. 1. Pri tej pri-
ložnosti omenimo tudi, da Singer Co. akc.
družba svetovno znane svoje mašine ne prodaja
po posrednih trgovcih, temveč edino v lastnih
zalozah v vsakem mestu in potom svojih s po-
oblastilom potrjenih potnikov.

Brežice. Nepodpisano pismo je dobil veletr-
govec g. Fr. Matheis, češ da ima njegov blavec
Jos. Pilpoli iz Sel večjo zalogo blaga domu,
kakor on sam v trgovini. Orožniki so se o temu
prepričali. In našli so res blaga za celi voz. Pri-
peljali so to blago s Pilpolom vred v brežiško
„kajho“. — Birman je bil v neki gostilni m.
dr. talmi-Slovenec M. Hierländer. Mož bi pač
pristojalo, da po vseh škandalih, ki jih je pov-
zročil, izgine ali pa se za svojim zidovjem po-
skrije, nego da izziva drugače misleče ljudi.
Skriti, skriti bi se moral s svojim prijateljem,
vedno žejnim vice-purgermajstrom. S tem bi
imel še Bog Bakus veselje in bi z njima zapel:
Vse prodamo, kar imamo, samo da je veselo!
Vidite, dragi bralci, s takim počenim Slovincem
se tudi ni moč na nože postaviti, pa če še tako
s hripavim glasom vpijejo: Na zdar! To malo
časti Vam je v trenutku vzeto bilo, ko sta mi-
slila svoj položaj s tem zboljati, da sta verovala
kafi-zapeljivki. Koliko tisočev ljudstva si po
drugih krajih išče kruha in ne zataji lahkomi-
selno svojo mladost. Kaj ne, Mastnak, za-
stojni še birtaš Grabošek ne rabi krajde? Eno
za drugim, kakor pajk z muho, nazadev pa bode
geslo: Presneti Slovinci, vse co mi vzeli! Vi
bralci tega lista, Vi poznate dovolj ljudi, ki se
ne dajo premagati in je držiho gesla: Pomagaj
si sam in Bog ti bode pomagal! — Kako se je
glasila brzgojvka iz Celja, Sikošek? Mislimo, da
prišlo tako-le: Domovna rešena, Bindek
prepal! O jerum, kaj pa zdaj bo, mama in ata
Sikošek, z Vašim Bindekom?

Iz Jesenic. Gospodje v farvžu so pričeli
silen terorizem. Glavno vlogo v tem igra ka-
pelan Kogej, ki je faktičen fajmošter na Jesenicah.
Učitelj Pibrouz je spisal tragedijo „Anica“, ki
jo je uprizoril v dvorani gostilne pri „Jelenu“.
Ob tej uprizoritvi pač ni bilo nobene politike,
radi česar so pri igri sodelovali tudi otroci naj-
bolj klerikalnih rodbin, kakor Čebulj itd. Tudi
gledalci so bili pretežno večine klerikalci. No,
v soboto pa napada Slovinci Pibrouz-a in po
krivdi tudi nadučitelja, pa Spicarja in kliče vsa
oblastva nad nje, ali z drugimi besedami: v po-
litiko hočejo speljati sili gospodje osebe, ki so
mirne in že dolgo prenašajo surovosti klerikal-
cev. Če se taki napadi nadaljujejo, ostane nam
le eno: s klerikalci prav nič skupnega, raje s
tovarno, s katero se prav lahko izbaja in tudi
na vseh straneh zanimanje zasluži. Boljše je
tudi, da postanejo Jesenice nemška last, kot pa
bi imela klerikalna banda, en omejen kapelan
pravzaprav, v nji toliko terorizma. Pričakujemo
odziv učiteljstva na sobotni Slovinci.

Novice.

Naš koledar — izšel!

Gotovo bode vse somišljenike in prijatelje
razveselila vest, da je „Stajerc“evski kmet-
ski koledar za leto 1910 že izšel. Ravno-
kar smo dobili prve izvide iz tiskarne. In
lahko rečemo, da je letošnji koledar v vsakem
oziru boljši in večji nego prejšnja dva leta,
odkar izbaja. Ves koledar obsega skupno 144
strani. 9 člankov, 11 povestj, 2 pesni, ka-
lendarji, seznamek sejmov, poštna tarife in ko-
lekovne lestvice, male vesti ter 12 slik. Slike
so vse lepe in velezanimive. Vsečina našega
letošnjega koledarja obsega to-le: 1. Leto
1910 (popis leta, deželni patroni, cesarska ro-
dbina, avstro-ogrške deželne barve in vladariji
v Evropi. — 2. Kalendarij (popolni kalen-
darij z zapisniki in verzji). — 3. V tretje

leto“ (uvodne besede). — 4. „Dan plačila“,
spisal Karl Linhart (lepa in pretresljiva po-
vest iz kmetakega življenja). — 5. „Napredek“,
spisal W. Ernst (zanimiva črtica). — 6. „Na
grobu Jožefa II.“, pesen, spisal K. L. — 7.
„O gnojenju travnikov z umet-
nimi gnojili“ (zelo podučni gospodarski
članek z dvema lepima slikama). — 8. „Na
morju“, pesen, spisal K. L. — 9. „Prebi-
valstvo zemlje“ (podučni članek z večjo
sliko). — 10. „Štefi nagaja“, spisal K. L.
(povest iz otroškega življenja). — 11. „V bogi
vraček“ spisal Peter Rosegger (istotako
povest iz otroškega življenja). — 12. „Gora
in dolina“, spisal A. v. Auerswald,
(pretresljiva povest o spokorjenem morilcu). To
povest bode gotovo vsakdo rad večkrat prečital.
— 13. „Resnična povest“, spisala Mary
Koch (pripoveduje življenje in konec skopuške
družine). — 14. „Od vsega največje“ (po-
učni članek o največjih stvarih na svetu, z lepo
in zanimivo sliko, ki predstavlja te največje pred-
mete). — 15. „Usodepolne hlače“, spi-
sal Fr. Lunzer (prav zabavna povest iz vo-
jaškega življenja, nad katero se bode pač vsak
čitatelj prav iz srca smejal). — 16. „Stari
konj“, spisal Emile Zola (lepe besede proti
trpinčenju živali). — 17. „Nekaj o naših
poslih“ (gospodarski članek, ki rešuje prav
pametno velevarno kmetijsko vprašanje o poslih
in katerega bode pač vsak čitatelj za resničnega
izpoznal). — 18. „Domači advokat“ (cela
vrsta vzorcev ali muštrov, kako se delajo razne
prošnje, ki so navadne v življenju). — 19. „V
kmetaki suknji smo vsi tovariši“, spisal L. v. d. March, daljša povest, ki je zelo
pretresljiva in popisuje veliko žalostno iz kme-
tiškega življenja; ta povest je ena najlepših to
vrste in bode čitatelj z njo pač zelo zadovoljen).
— 20. „Lastni stroški pridelova-
nja mleka“, spisal dr. P. Schuppli (go-
spodarski članek o kmetijskem knjigovodstvu, ki
je pač izredne važnosti za kmete; vsakdo se
bode iz tega članka veliko priučil). — 21. „Mi
iz dežele“ (lepe in ponašne besede, ki jih
je izpregovoril nemški katoliški župnik Ziegler
na zborovanju društva za dobrotelost). —
22. „Od domače grude“, spisal An-
ton Gitschtaler (žalostni konec kmet-
ske družine, ki je bila odtrgana od svoje
domače grude in si je morala v tujem mestu
kruha služiti). — 23. „Iskal je zlato“, spisal A. A. Naaff (življenje in konec človeka,
ki je imel v sebi edino hrepenenje po zlatu in
je žalostno v južni Ameriki končal). — 24. „Na-
prej za staro pravdo“, nekaj napred-
ne pridige, spisal „Stajerc“evi Pratikar (raz-
motriva v poljudnih besedah pomen in zahteve
naprednjakov). — 25. Male vesti. — 26.
Poštneine itd. — 27. Seznamek sej-
mov na Stajerskem in Koroškem. —
28. Inzerati. — Kakor se vidi, je
vsečina našega koledarja letos izredno bogata.
Zato smo morali tudi koledar za celih 16 strani
povečati. Tudi lepe slike smo dodali, da vstre-
žemo vrlim svojim somišljenikom. Cena pa je
koledarju ednaka ostala. „Stajerc“evi
kmetaki koledar za l. 1910⁴ košta namreč samo
60 vinarjev, s poštnino vred pa 70 vinarjev. Teh
70 vinarjev ali 35 krajcarjev izda pač vsakdo
lahko za tako veliko, zanimivo, zabavno in po-
učno knjigo. Kdor v zvezi 10 koledarjev,
dobi enega zastoj. Opozarjamo na to naše za-
upnike... Tako pošljemo naš koledar tudi letos
s trdnim zaupanjem v svet, da ga bode ljudstvo,
z veseljem sprejelo in naprej dajalo. Naročite
se, kupujte koledar in agitirajte
zanj! Vsina delo!

Poljski list za nemščino. Kakor znano so
Poljaki v splošnem hudi nasprotniki Nemcev. V
zadnjem času se je pričela celo v Galiciji od
gotove strani huda gonja proti nemščini. Seveda
se udeležujejo te bedaste gonje večidel le ljudi,
ki spekulirajo na neumnost ljudstva. Pametni
Poljaki priznavajo pomen in potrebo nemščine.
Tako piše n. p. pomembni poljski list „Gazetta
narodowa“ v daljšem članku, da je gonja
proti nemškemu poduku nezmi-
selna in škodljiva. V Galiciji se ni bati
preplovljenja z nemštvom. Znanje nemšči-
ne pa je v boju za vsakdanji kruh, kakor tudi
na političnem polju, zelo koristno... Tako

Naš koledar ima 144 strani in mnogo slik. Naročite si ga!